

निरन्तर सेवाधारी बनने साधन – चार प्रकारका सेवा

आज विश्व-कल्याणकारी, विश्व-सेवाधारी बाबाले आफ्ना विश्व सेवाधारी, सहयोगी सर्व बच्चाहरूलाई देखिरहनु भएको थियो- हरेक बच्चा निरन्तर सहजयोगीको साथ-साथै निरन्तर सेवाधारी कहाँ समझ बनेका छन्? किनकि याद र सेवा-दुवैको सन्तुलनले सदा ब्राह्मण जीवनमा, बापदादा र सर्वश्रेष्ठ ब्राह्मण आत्माहरूद्वारा आशीर्वादको पात्र बनाउँछ। यो सङ्गमयुगमा नै ब्राह्मण जीवनमा परमात्म-आशीर्वाद र ब्राह्मण परिवारको आशीर्वाद मिलेको छ। त्यसैले यो छोटो जीवनमा सर्व प्राप्ति र सदाकालको प्राप्ति सजिलै मिलेको छ। यो सङ्गमयुगलाई विशेष आशीर्वादको युग भन्न सकिन्छ, त्यसैले नै यो युगलाई महान युग भनिन्छ। स्वयं बाबाले हरेक श्रेष्ठ कर्म, हरेक श्रेष्ठ संकल्पको आधारमा हरेक ब्राह्मण बच्चाहरूलाई हर समय दिलबाट आशीर्वाद दिइरहनुहुन्छ। यो ब्राह्मण जीवन परमात्म-आशीर्वादको पालनाले वृद्धि प्राप्त हुने जीवन हो। भोलानाथ बाबाले सर्व आशीर्वादका झोलीहरू खुल्ला दिलले बच्चाहरूलाई दिइरहनु भएको छ। तर यो सर्व आशीर्वाद लिने आधार याद र सेवाको सन्तुलन हो। यदि निरन्तर योगी छौ भने साथ-साथै निरन्तर सेवाधारी पनि हुनेछौ। यसतो सेवाको महत्त्व सदा बृद्धिमा रहन्छ?

कति बच्चाहरूले समझन्छन्- सेवाको जब मौका मिलेको छ वा कुनै साधन वा समय मिलेको छ तब नै सेवा गर्ने हो। तर जसरी बापदादाले यादलाई निरन्तर र सहज अनुभव गराउनुहुन्छ, त्यसैगरी सेवा पनि निरन्तर र सहज हुन सकिन्छ। त्यसैले आज बापदादाले सेवाधारी बच्चाहरूको सेवाको चारटो हेरिरहनु भएको थियो। जबसम्म निरन्तर सेवाधारी बन्दैनौ, तबसम्म सदाको आशीर्वादको अनुभवी बन्न सकिदैनौ। जसरी समय प्रमाण, सेवाको अवसर प्रमाण, कार्यक्रम प्रमाण सेवा गरेका हुन्छौ, त्यो समयमा सेवाको फलस्वरूप बाबाको, परिवारको आशीर्वाद वा सफलता प्राप्त त गर्नुछौ तर सदाकालको लागि भने गर्दैनौ। त्यसैले कहिले आशीर्वादको कारणले सजिलै सबै वा सेवामा उन्नति अनुभव गर्नुछौ र कहिले मेहनत पछि मात्र सफलता अनुभव गर्नुछौ किनकि निरन्तर याद र सेवाको सन्तुलन रहेको हुँदैन। निरन्तर सेवाधारी कसरी बन्न सकिन्छौ, आज त्यसतो सेवाको महत्त्व सुनाउँदै छु।

सारा दिनमा भिन्न-भिन्न प्रकारले सेवा गर्न सकिन्छौ। यसमा पहिलो- सबैको सेवा अर्थात् स्वमाथि सम्पन्न र सम्पूर्ण बन्न सदा ध्यान राख्नु। तिम्रो यो पढाइका जुन मुख्य विषय छन्, ती सबैमा तिमिले सममान सहित पास हुनुछ। यसमा ज्ञान-स्वरूप, याद-स्वरूप, धारणा-स्वरूप- सबैमा सम्पन्न बन्दछ। यो सबै सेवा सदा बृद्धिमा रहोस्। यो सबै सेवाले स्वतः नै तिम्रो सम्पन्न स्वरूपद्वारा सेवा गराइरहन्छ तर यसको विधि हो- अटेन्शन र चेकिङ्ग। सबैको चेकिङ्ग गर्नुछ, अरूको गर्नु छैन। दोस्रो- विश्वको सेवा जुन भिन्न-भिन्न साधनद्वारा, भिन्न-भिन्न विधिले, वाणीद्वारा वा सम्बन्ध-सम्पर्कद्वारा गर्नुछौ। यो त सबैले राम्रोसँग जान्नेका छौ। तेस्रो- यज्ज सेवा, जुन तन वा धनद्वारा गरिनेका छौ।

चौथो- मनसा सेवा, जसद्वारा आफ्नो शुभ भावना, श्रेष्ठ भावना, श्रेष्ठ कामना, श्रेष्ठ वृत्ति, श्रेष्ठ भाइबर्षनद्वारा कुनै पनि स्थानमा रहेर अनेक आत्माहरूलाई सेवा गर्न सकिन्छौ। यसको विधि हो- लाइट हाउस, माइट हाउस बन्दछ। लाइट हाउसले एउटै स्थानमा रहेर टाढा-टाढासम्म सेवा गर्नुछ। त्यसैगरी तिमिहरू सबैले एउटै स्थानमा भएर पनि अनेकको सेवा अर्थ निमित्त बन्न सकिन्छौ। यतिका शक्तिहरूको खजाना जम्मा छ भने सजिलै गर्न सकिन्छौ। यसमा स्थूल साधन वा अवसर वा समयको समस्या हुँदैन। केवल लाइट-माइटले सम्पन्न बन्दछ आवश्यकता छ। सदा मन र वृद्धि व्यर्थ सोच्नुबाट मुक्त हुनुपर्छ, ‘मनमनाभव’को मनत्रको सहज स्वरूप हुनुपर्छ। त्यसैले यी चारै

प्रकारका सेवालै के निरन्तर सेवाधारी बनाउन सकदैन? चारै सेवा मध्ये बाट हर समय कुनै न कुनै सेवा गरदै रह्यौ भने सहजै निरन्तर सेवाधारी बनछौ र निरन्तर सेवामा उपस्थित भएको कारणले र सदा वयसत भएको कारणले सजिलै मायाजित पनि बनछौ। चारै सेवा मध्ये बाट जुन समयमा जुन सेवा गर्न सकछौ तयो गर तर सेवाबाट एक सेकेण्ड पनि बञ्चित नरहनु। २४ घण्टा सेवाधारी बननु छ। ८ घण्टाको योगी वा सेवाधारी होइन, निरन्तर सेवाधारी हुनु छ। सजिलो छ नि? अरुनभए पनि स्वको सेवा त राम्रो हुन्छ। जुन समयमा जस्तो अवसर मिलन्छ तयो सेवा गर्न सकछौ।

कति बच्चाहरूले शरीरको कारणले अथवा समय नमिल्ने कारणले समझन्छन्- मैले त सेवा गर्न सकदिन। तर यदि चारै मध्ये बाट कुनै पनि सेवामा विधिपूर्वक वयसत रह्यौ भने सेवाको विषयमा नम्वर जम्मा हुँदै जान्छ र यसरी मिलेको नम्वर अन्त्यको रिजल्टमा जोडिन्छ। जसरी वाणीद्वारा सेवा गर्नेहरूको नम्वर जम्मा हुन्छ, त्यसैगरी यज्ञ सेवा वा स्वको सेवा वा मनसा सेवा छन्, यसको पनि त्यति नै महत्त्व छ, यसको पनि त्यतिनै नम्वर जम्मा हुन्छ। हरेक प्रकारका सेवाका नम्वर त्यति नै हुन्छ। तर जसले चारै प्रकारका सेवा गरन्छन् त्यसको त्यति नै जम्मा हुन्छ। जसले एक वा दुई प्रकारका सेवा गरन्छन् त्यसको नम्वर त्यस अनुसार नै जम्मा हुन्छ। फेरि पनि यदि चारै प्रकारको गर्न सकदैनौ, दुई प्रकारको गर्न सकछौ भने पनि निरन्तर सेवाधारी हुन्छौ। त्यसैले निरन्तरताको कारणले नम्वर बढ्छ र ब्राह्मण जीवन अर्थात् निरन्तर सेवाधारी सहयोगी जीवन बनन्छ।

जसरी यादको अटेन्शन राख्छौ निरन्तर रहोस्, सदा यादको लिंक जोडिइरहोस् भनेर, त्यसैगरी सेवामा पनि सदा लिंक जोडिइरहोस्। जसरी यादमा पनि भिन्न-भिन्न स्थितिको अनुभव गरछौ- कहिले बीजरूपको, कहिले फरिश्ता रूपको, कहिले मननको, कहिले रूखरिहानको तर स्थिति भिन्न-भिन्न भए तापनि यादको विषयमा निरन्तर यादमा नै गणना गरछौ। त्यसैगरी यो भिन्न-भिन्न सेवाको रूप हो। तर सेवा विनाको जीवन हुनु हुँदैन। श्वास-श्वासमा याद र श्वास-श्वासमा सेवा होस्- यसलाई भनिन्छ सन्तुलन। तब मात्रै हर समय आशीर्वाद प्राप्त भएको अनुभव सदा रहन्छ र दिलबाट सदा र स्वतः यो आवाज निसकन्छ- आशीर्वादले पालिइरहेका छौ, आशीर्वादले उडतीकलाको अनुभवमा उडिरहेका छौ। मेहनतबाट, युद्धबाट छुट्छौ। 'के', 'किन', 'कसरी'- यी प्रश्नहरूबाट मुक्त भएर सदा प्रसन्न रहन्छौ। सफलतालाई सदा जनम्-सिद्ध अधिकारको रूपमा अनुभव गरिरहने छौ। थाहा छैन के हुन्छ! खै सफलता मिलन्छ कि मिलदैन!, थाहा छैन अगाडि जान सकिन्छ कि सकिँदैन!- यसतो 'थाहा छैन, थाहा छैन' को सकल परिवर्तन भएर मास्टर त्रिकालदर्शी स्थितिको अनुभव गर्ने छौ। 'विजय त भइ नै सकेको छ'- यो निश्चय र नशा सदा अनुभव हुन्छ। यही आशीर्वादको निशानी हो। बुझ्यौ?

ब्राह्मण जीवनमा, महान् युगमा बापदादाको अधिकारी बनेर पनि मेहनत गर्नु परने, सदा युद्धको स्थितिमा नै जीवन बिताउने यसता बच्चाहरूको मेहनतको जीवनलाई बापदादाले देख्न सक्नुहुन्न, त्यसैले निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी बन। बुझ्यौ? अच्छा।

पुराना बच्चाहरूको आशा पूरा भयो नि। पानीको सेवा गर्ने सेवाधारी बच्चाहरूलाई स्याबास छ, जो अनेक बच्चाहरूको आशा पूरा गर्नुमा रात-दिन सहयोगी बन्यौ। निद्राजित पनि बन्यौ अनि प्रकृतिजित पनि बन्यौ। त्यसैले मधुबनका सेवाधारीहरूलाई चाहे योजना बनाउने वाला हुन्, चाहे पानी ल्याउने, चाहे आरामले स्वागत गर्ने, बसाउने, भोजन समयमा तयार गर्ने हुन्- जति पनि भिन्न-भिन्न सेवाका लागि निमित्त छन्, ती सबैलाई धन्यवाद दिनु। बापदादाले त दिइ नै रहनु भएको छ। दुनियाँले पानी-पानी भनेर कराइरहेका छन् र बाबाका बच्चाहरूले कति सजिलै काम चलाइरहेका छन्! बापदादाले सबै सेवाधारी बच्चाहरूको सेवालाई हेरिरहनुहुन्छ। कति आरामले तिमीहरूलाई मधुबन निवासीले निमित्त बनेर अवसर दिलाइरहेका छन्! तिमीहरू पनि सहयोगी बनेका छौ नि? जसरी तिमीहरू सहयोगी बने जसले गर्दा तिमीहरूलाई त्यसको फल मिलिरहेको छ, त्यसैगरी तिमीहरू सबै पनि हरेक कार्यमा जस्तो समय त्यस अनुसार चलिरह्यौ भने तिम्रो

सहयोगको फल अरू ब्राह्मणहरूलाई पनि मिलिरहने छ ।

बापदादा मुसकुराइरहनु भएको थियो- सतयुगमा दुधका नदी बगछन्तर सङ्गममा पानी घिउ त बन्यो नि । घिउको नदी धारामा आइरहेको छ । पानी पनि घिउ बन्यो त्यसैले अमूल्य भयो नि । यही विधिले अनेकलाई अवसर दिइरहने छौ । फेरि पनि हेर, दुनियाँमा रतिमी ब्राह्मणहरूमा अनन्तर छ नि । कति स्थानमा भनदा तिमीहरूलाई धेरै आराम छ र अभ्यास पनि भइरहेको छ त्यसैले राजयुक्त बनेर हरेक परिस्थितिमा राजी रहने अभ्यास बढाउँदै जाऊ । अचछा ।

सर्व निरन्तर योगी, निरन्तर सेवाधारी श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, सदा त्रिकालदर्शी बनेर सफलताको अधिकारलाई अनुभव गर्ने, सदा प्रसन्नचित्त, सन्तुष्ट श्रेष्ठ आत्माहरूलाई, हर सेकेण्ड आशीर्वादको अनुभव गर्ने बच्चाहरूलाई विधाता, वरदाता बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

दादीजीसँग:- सङ्कल्प गर्यौ, सबैलाई श्रेष्ठ सङ्कल्पको फल मिल्यो । कति आशीर्वादका मालाहरू पाएकी छौ ! जो निमित्त बनछन् उनीहरूको पनि बाबाको साथ-साथमा गुण त गाउँछन् नि त्यसैले त बाबाको साथमा बच्चाहरूको पनि पूजा हुन्छ । एकलै बाबाको हुँदैन । सबैलाई कति खुसी पराप्त भइरहेको छ ! यी आशीर्वादका मालाहरूले भक्तिमा मालाका अधिकारी बनाउँछ !

पार्टीहरूसँग अव्यक्त-बापदादाको भेटघाट

१) तिमीहरू सबै श्रेष्ठ आत्माहरू सबैको प्यास मेटाउने वाला हो नि? त्यो हो स्थूल जल र तिमीहरूसँग छ- 'जज्ञान अमृत' । जलले अल्पकालको प्यास मेटाएर तृप्त आत्मा बनाइदिन्छ । त्यसैले सर्व आत्माहरूलाई अमृतद्वारा तृप्त गर्न निमित्त बनेका छौ नि । यो उमङ्ग सदा रहन्छ? किनकि प्यास मेटाउनु- यो महान पुण्य हो । प्यासीको प्यास मेटाउनेलाई पुण्य आत्मा भन्छन् । तिमीहरू पनि महान पुण्य आत्मा बनेर सबैको प्यास मेटाउने वाला हो । जसरी प्यासले मनुष्यहरू तडपिन्छन् । यदि पानी मिलेन भने प्यासले तडपिन्छन् नि ! त्यसैगरी ज्ञान अमृत नमिलनाले आत्माहरू दुःख अशान्तिमा तडपिरहेका छन् । तिनीहरूलाई ज्ञान अमृत दिएर प्यास मेटाउने वाला तिमीहरू पुण्य आत्मा हो । त्यसैले पुण्यको खाता अनेक जनसको लागि जम्मा गरिरहेका छौ नि ? एक जनसमा नै अनेक जनसको खाता, अनेक जनसको लागि जम्मा गरिरहेका छौ । एक जनसमा नै अनेक जनसको खाता जम्मा हुन्छ । त्यसोभए तिमीहरूले त्यति जम्मा गरेका छौ त ? यति मालामाल बन्यौ जुन अरूलाई पनि बाँड्न सक्छौ ! आफ्नो लागि पनि जम्मा गर्यौ र अरूलाई पनि दिने दाता बन्यौ । त्यसैले सदा यो जाँच गर- सारा दिनमा पुण्य आत्मा बनेर, पुण्यको कार्य गरेका केवल आफ्नो लागि मात्र खाएँ, पिएँ मोज गरेँ ? जम्मा गर्नेहरूलाई समझदार भनिन्छ, जसले कमाउँछ र खान्छ मात्र उसलाई समझदार भनिँदैन । जसरी भोजन खान फुरसत निकाल्छौ किनकि आवश्यक छ, त्यसैगरी यो पुण्यको कार्य गर्न पनि आवश्यक छ । त्यसैले सदैव पुण्य आत्मा बन, कहिलेकाहीँ होइन । मौका मिल्यो भने गर्ने, यसतो होइन । मौका लिनु छ । समय मिलेन, यसतो नभन, समय निकाल्नु परेछ, तब जम्मा गर्न सक्छौ । यो समयमा जति भाग्यको रेखा खिच्न चाहन्छौ त्यति खिच्न सक्छौ किनकि बाबा भाग्य-विधाता र वरदाता हुनुहुन्छ । श्रेष्ठ ज्ञानको कलम बाबाले आफ्ना बच्चाहरूलाई दिनुभएको छ । यो कलमले जति लामो रेखा खिच्न चाहन्छौ, खिच्न सक्छौ । अचछा ।

२) सबै राजऋषि हो नि ? राज अर्थात् अधिकारी र ऋषि अर्थात् तपस्वी । तपस्याको बल नै सजिलै परिवर्तन गर्ने आधार हो । परमात्म-लग्नले स्वयंलाई र विश्वलाई सदाको लागि निरविघ्न बनाउन सक्छौ । निरविघ्न बन्ने र निरविघ्न बनाउने यही सेवा गर्छौ नि ? अनेक प्रकारका विघ्नबाट सर्व आत्माहरूलाई मुक्त गर्ने वाला हो । त्यसैले जीवनमुक्तको वरदान बाबाबाट लिएर अरूलाई दिलाउने वाला हो । निरबन्धन अर्थात् जीवनमुक्त ।

३) हिममते बच्चे मदते बाप। बच्चाहरूको हिममतमा सदा बाबाको मदत पदमगुणा मिलेछ। बोझ त बाबामाथि छ। तर निमित्त बने र सदा बाबाको यादद्वारा अगाडि बढिराख। बाबाको याद नै छुट्टेछायाँ हो। पहिलेको हिसाब भयंकर हुन्छ तर बाबाको मदतले काँडा बनन्छ। परिसंस्थिति अवश्य आउँछ किनकि सबै थोक यहाँ नै चुक्ता गर्नु छ। तर बाबाको मदतले काँडा बनाइदिनछ, ठूलो कुरालाई सानो बनाइदिनछ किनकि बडा बाबा साथमा हुन्छहुन्छ। सदा निश्चयले अगाडि बढिराख। हर कदममा निमित्त अर्थात् सबै थोक तिम्रो, मेरोपन समाप्त। गृहस्थी अर्थात् मेरो। तिम्रो भयो भन्नाले ठूलो कुरा पनि सानो हुन्छ र मेरो हो भन्नाले सानो कुरा पनि ठूलो हुन्छ। तेरोपनले हलका बनाउँछ र मेरोपनले भारी बनाइदिनछ। त्यसैले जहिले पनि भारी अनुभव गर्यौ भने चेक गर— कहीं मेरोपन त छैन? मेरोलाई तेरोमा परिवर्तन गर्यौ भने त्यतिबेला नै हलका हुन्छौ। सारा बोझ एकै ठाउँमा समाप्त हुन्छ। अचछ।

वरदान:- सन्तुष्टताको विशेषता वा श्रेष्ठताद्वारा सर्वको ईष्ट बन्ने वरदानीमूर्त भव जो सदा स्वयंसाँग र सबैसाँग सन्तुष्ट रहन्छन् तिनीहरू नै अनेक आत्माहरूका ईष्ट वा अष्ट देवता बन्न सक्छन्। सबै भन्दा ठूलो गुण भन वा दान भन वा विशेषता वा श्रेष्ठता भन— त्यो सन्तुष्टता नै हो। सन्तुष्ट आत्मा नै परमपूरिय, लोकपूरिय र स्वयं पूरिय हुन्छ। यसता सन्तुष्ट आत्मा नै वरदानी रूपमा प्रसिद्ध हुन्छन्। अब अनन्तको समयमा महादानी भन्दा पनि बढी वरदानी रूपद्वारा सेवा हुन्छ।

सलोगन:- विजयी रतन त्यो हो, जसको मस्तकमा सदा विजयको तिलक चमकिरहन्छ।

सूच ना:- आज अनन्तराष्ट्रिय योग दिवस हो। सबै भाइ बहिनीहरूले साँझ ६.३० देखि ७.३० बजे समस्त विशेष योग अभ्यासमा आफ्नो पूर्वज स्वरूपलाई इमर्ज गरेर पूरा वृक्षलाई सर्व शक्तिहरूको सकाश दिने सेवा गर्नुहुनेछ।